

EL TRAM FINAL DEL RIU GAIÀ

*Joan Vives
Hèctor Hernández*

EXPERIÈNCIA DE LA GESTIÓ DE LA RESERVA DE FAUNA SALVATGE DE LA DESEMBOCADURA DEL RIU GAIÀ

Aquest espai natural es troba ubicat dins de l'antic terme de Tamarit, avui en dia agregat al municipi de Tarragona i és una de les poques zones humides que resten en el litoral català. Comprèn 5 ha, que gairebé en la seva totalitat corresponen estrictament al calaix del riu i va ser declarat Espai d'Interès Natural l'any 1992. Posteriorment, el juny de 1995 va ser declarada Reserva Natural de Fauna Salvatge. Més recentment, l'octubre de 1996 i per tal de protegir la diversitat d'ocells i garantir la seguretat de les persones que visiten, va ser declarat zona de seguretat de caça tot l'entorn de les Hortes de Tamarit.

Tot i tractar-se d'un espai natural protegit, la situació de l'espai és força preocupant a causa de diverses activitats que s'hi estan duent a terme. Estem assistint a una desmesurada ocupació dels terrenys agrícoles que formaven part de les Hortes de Tamarit, per tal de transformar-les en places de càmping. Aquesta concentració turística ha provocat, de forma directa, una reducció important de l'àrea d'influència de la Reserva fins a trobar-nos que el marge dret només compta amb els 5 metres de servitud al costat del riu i a partir d'aquí trobem la tanca metàl·lica que delimita un càmping. Aquestes problemàtiques es veuen agreujades per la interrupció total del curs natural del riu per la construcció d'un embassament l'any 1975 per l'empresa Enpetrol, actualment Repsol. Aquest embassament, que es troba onze quilòmetres amunt de la desembocadura, ha provocat la degradació de la vegetació del bosc de ribera, la desaparició de moltes espècies d'animals, la salinització del aquífers de la zona, la manca d'aportació de sediments a la platja de Tamarit, etc.

Amb l'objectiu de conservar i recuperar aquest espai, el juny del 1998 es va signar un conveni de col·laboració entre la Direcció General de Medi Natural del DARP, l'Ajun-

tament de Tarragona, el Consell Comarcal del Tarragonès i l'Associació Mediambiental la Sínia.

Durant aquests anys l'Associació Mediambiental la Sínia, conjuntament amb el Gepec, ha coordinat moltes actuacions en l'àmbit de la conservació de la Reserva de Fauna Salvatge de la desembocadura del riu Gaià. Aquí n'hem fet el següent llistat:

- Formació dels objectors i voluntaris de Medi Ambient i gestió d'espais naturals, així com dels nois del pla d'ocupació referent a treballs forestals i conservació de l'espai.

- Neteja d'abocadors i separació dels diferents tipus de deixalles per reciclar.

- Senyalització i delimitació de l'espai d'interès natural.

- Arranjament dels camins de l'itinerari.

- Aclarida i selecció forestal dels peus d'arbres.

- Coordinació entre les administracions amb competències en l'espai i les signants del conveni: Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca, Ajuntament de Tarragona, Consell Comarcal del Tarragonès, Direcció General de Costes, Junta d'Aigües...

- Vigilància, informació i manteniment de l'espai.

- Seguiment: dels col·lectors de l'emissari submarí de l'EDAR dins la reserva, de les obres dels col·lectors dels càmpings al voltant i dins l'espai, de l'abocament d'aigües residuals per part del càmping dins la reserva, i del tancament metàl·lic per part del càmping ocupant terrenys del PEIN.

- Seguiment ornitològic de les espècies observades dins l'espai, així com col·locació de caixes niu i menjadores per als ocells.

- Seguiment de les poblacions de rapalòcers com a bioindicadors.

- Restauració del bosc de ribera i delimitació dels espais forestals.

- Inventaris de peus d'arbres i arbusts dins de la reserva.

- Seguiment de dades meteorològiques diàries.

- Divulgació de l'espai en les diverses edicions de la Mostra "El Món de la Natura" d'Altafulla.

- Reunions puntuals amb el cos d'agents rurals (DARP i SEPRONA), informació i divulgació d'actuacions realitzades als medis de comunicació rurals, punt d'informació a la platja els cap de setmanes de l'estiu per divulgar la importància de la conservació de l'espai.

- Informació als usuaris de la platja de les prohibicions de l'accés motoritzat i de portar gossos deslligats.

- Edició del butlletí "Gaià" (dos números anuals).

- Edició de diversos tríptics informatius de la Reserva i del seus valors naturals.

- I molt més...

El 2000 ha estat un any de consolidació de diversos projectes que han contribuït de manera decisiva en la conscienciació d'una part important de la població i part dels nostres polítics. A continuació en fem una descripció més acurada d'alguns d'aquests projectes:

❑ Participants als Salats de Torredembarra

❑ Visita d'una escola al centre d'informació de la Reserva

❑ Vista de la Reserva, amb Tamarit al fons

A) CENTRE D'INFORMACIÓ I EDUCACIÓ AMBIENTAL DE L'HORT DE LA SÍNIA

Situat en les proximitats de la Reserva de Fauna Salvatge de la Desembocadura del Riu Gaià, hi trobem l'Hort de la Sínia que és un hort de producció ecològica, però també serveix com a centre d'educació ambiental. Alhora, en aquests terrenys hi trobem el centre d'informació de la Reserva, una caseta de fusta on hi trobareu informació de l'espai, així com, si ho demaneu amb antelació, es pot organitzar un passí de diapositives.

Des del Centre d'Informació de la reserva s'organitzen visites guiades per l'espai, on podreu conèixer la problemàtica d'aquest petit però alhora interessant espai. Coneixereu la vegetació de ribera, els àlbers (*Populus alba*) o els freixes de fulla petita (*Fraxinus angustifolia*). També us podeu iniciar en el món dels ocells, observant les afanyades orenetes (*Hirundo rustica*) que crien en el mateix hort, o els martinets menuts (*Ixobrychus minutus*) que des de fa uns anys han escollit la petita reserva per fer-hi el niu; així com els acolorits abellerols (*Merops apiaster*) que podem veure durant l'estiu buscant el seu menjar predilecte, les abelles.

Si encara no esteu contents amb els coneixements impartits, podeu completar la sortida amb una visita a l'hort de producció ecològica de la Sínia. Aquí la producció ecològica és l'emblema, es conrea sense usar productes químics de cap mena, cosa que potser sembla difícil en els nostres dies, però el producte resultant té aquell gust i personalitat d'antany. Si us interessa us podeu introduir en el món de les abelles, i veure-les treballar afanyadament, i si molt us convé podeu comprar un pot de mel.

Seguint amb la filosofia de l'educació ambiental s'ha aconseguit un espai autosuficient, es fa compost amb la matèria orgànica restant de les collites i els excrements dels animals. D'aquesta manera s'adoba amb matèria totalment natural. També l'aigua és un recurs que es pot reutilitzar, ja que les aigües residuals passen per un estany que en fa una depuració biològica i així són útils per a regar.

Per a aquells que els interessi entrar a la natura amb altres sentits podem passejar pel circuit de plantes aromàtiques i, tancant els ulls, sentir-nos immersors en un camp de romaní (*Rosmarinus officinalis*) o de menta (*Mentha piperita*) entre d'altres.

B) PROJECTE DE REINTRODUCCIÓ D'ÒLIBES (*TYTO ALBA*)

Aquest projecte va començar a principis de maig de 2000, quan es van demanar les òlibes (*Tyto alba*) al Centre de Recuperació de Fauna Salvatge de Vallcalent per ser alliberades pel mètode del *hacking* a la Reserva. Posteriorment es va escollir un espai on situar la caixa que havia de servir de casa als nous hostes de l'espai natural i, després de meditar avantatges i inconvenients dels possibles llocs on situar-la es va optar per posar una caixa de 60x40x40 al pis superior d'una casa (propietat de RENFE) que es troba abandonada a l'extrem més nord de la Reserva de Fauna Salvatge.

El funcionament d'aquest projecte és senzill, ja que es pretén simular un niu natural posant polls de la espècie en una caixa i alimentant-los a diari. En un principi la caixa es manté tancada, però els animals poden veure l'exterior a través d'una reixa; al cap d'una

setmana s'obre la porta i ja són capaços de sortir, però depenen de la caixa per alimentar-se fins que són capaços de fer-ho per ells mateixos.

L'11 de juny de 2000 es van col·locar 5 polls d'òlibes a la caixa-niu, a partir d'aquest dia cada dia es va anar a alimentar els petits animalons. Però quina va ser la nostra sorpresa en veure que el dia 17 (dissabte) dues de les òlibes havien mort (segurament a causa de les altes temperatures a què va arribar la caixa durant aquell dia), i l'endemà ja no va ser sorpresa sinó indignació en trobar-nos la caixa esclafada al pis inferior. Després de buscar una estona encara vam trobar una de les pobres òlibes espantades, de les altres dues ni rastre (més tard vam saber que van anar a parar al Centre de Recuperació de Fauna Salvatge de Torreferrussa).

Els nostres ànims van decaure totalment; com podia algú ser capaç de fer una cosa tan bèstia? De totes maneres gràcies a la col·laboració i suport que el Centre de Vallcalent ens va proporcionar vam ser capaços de tirar endavant el projecte i quan ja ho donàvem tot per perdut ens van enviar quatre òlibes més, les quals vam situar en una nova caixa (juntament amb la que ens quedava) dins el Centre d'Informació de la Reserva de Fauna Salvatge de la Desembocadura del Riu Gaià.

A partir d'aquest moment es va fer un seguiment diari de l'estat de les òlibes ja que se'ls havia de proporcionar aliment. L'endemà de Sant Joan es va obrir la porta que va permetre que les òlibes sortissin quan elles ho creguessin convenient. Una setmana més tard faltava una de les òlibes, però ens vam adonar que hi havia un moviment constant ja que algun dia sols hi havia tres òlibes, mentre algun altre n'hi havia quatre o fins i tot cap (durant la nit), i l'endemà n'hi tornava a haver quatre.

El dia 24 de juliol va ser l'últim dia que vam veure òlibes a la caixa (n'hi havia 4); es va seguir deixant menjar a l'interior de la caixa durant una setmana, però no es van tornar a veure més. Uns dies més tard vam trobar un cos d'òliba mort a les proximitats de la caixa, en un estat avançat de descomposició. De les altres no n'hem sabut res més.

Aquesta reintroducció va tenir l'objectiu d'ajudar a la població d'aquesta espècie en la zona del baix Gaià, ja que és una espècie de la que se'n coneixien zones de cria de les quals han desaparegut. A més, la zona on es va reintroduir es tracta d'un hort ecològic on no s'hi utilitza cap producte químic per matar ratolins ni talpons, i doncs, què millor que un predador natural d'aquestes espècies per regular-ne la població? Agraïments especials al Centre de Recuperació de Fauna Salvatge de Vallcalent que ens va subministrar els animals per a la reintroducció i a Lluís Sunyer per la construcció de la caixa que van habitar les òlibes.

C) CAMPS DE TREBALL

L'any passat i per primer cop, es va dur a terme a la Reserva de fauna salvatge del Gaià dels dies 24 de juliol a l'11 d'agost, un Camp de Treball organitzat pel GEPEC i el Servei Civil Internacional (SCI) i ha estat coordinat des de l'Hort de la Sínia, on hi ha el Centre d'Informació i d'Educació Ambiental de la Reserva.

Els participants del Camp de Treball van ser rebuts per les autoritats d'Altafulla a la sala de plens de l'Ajuntament per tal de donar-los la benvinguda. Durant els primers dies, van col·laborar en l'organització de la V Mostra "El Món de la Natura", participant en tasques com ara el muntatge d'exposicions, donar informació, comptabilitzar els visitants que va tenir la Mostra, tasques de vigilància diürna i nocturna. També ens van donar un cop de mà a l'hora de servir begudes a l'Eco-bar de la Mostra.

Un cop finalitzada la Mostra de Natura, el treball es va centrar en les activitats quotidianes programades a la Reserva, com ara el seguiment de papallones diürnes i ocells, vigilància, neteja i manteniment de les infraestructures. També, i de la mateixa manera com van fer els altres camps de treball que s'han fet al Tarragonès, vam fer una visita i alhora vam col·laborar en diverses tasques en els altres espais protegits de la comarca: la punta de la Móra i els Salats i Muntanyans de Torredembarra.

Volem destacar en primer lloc la participació en alguna de les activitats dels diversos voluntaris de la Reserva, i en segon lloc, volem agrair molt especialment el suport que hem rebut per part del següents establiments i sense el qual, hagués estat molt difícil de dur a terme aquesta activitat: La Granja Sant Francesc, Restaurant KiK Pollo, Forn de Pa S. Nogués d'Altafulla; Can Pistragues de la Riera de Gaià; Càmping Trillas de Tamarit; Fruïtes Tarragona.

Els objectius que es pretenien assolir amb aquests camps de treball són que s'arribi a comprendre el medi, i actuar-hi de la millor manera possible, sense crear-li cap dany. També és important destacar que els participants en els camps de treball eren persones que provenen de diversos països, com ara Itàlia, Escòcia, França, Polònia, etc. És doncs important que coneguin l'entorn de l'àrea on es desenvoluparà el Camp de Treball. D'aquesta manera coneixeran una petita part dels costums catalans així com del territori català.

Durant els camps de treball van realitzar tota una sèrie de tasques com ara la Vigilància ambiental, on s'encarregaven d'informar als usuaris de l'espai de les normes i avisar a aquells que les incomplien. També van desenvolupar activitats com ara el seguiment de les papallones que viuen en les proximitats de l'espai, seguiment ornitològic, construcció de caixes niu i menjadores que després es van penjar per la Reserva; durant l'estada a la Reserva podran realitzar estudis diversos, un d'ells és l'estudi de les papallones que hi ha en les proximitats de l'espai.

En aquests moments, es troba en exposició pública el pla especial de protecció del medi natural i del paisatge de la desembocadura del riu Gaià que ha de contemplar tant els límits com els usos que s'hi poden desenvolupar. Els col·lectius que treballem en defensa d'aquest espai estem redactant les pertinents al·legacions a un pla que considerem que amb la seva posada en funcionament només farà que ratificar totes aquelles activitats que incideixen negativament en la protecció d'aquest patrimoni natural.

D) ESTUDI DE LES PAPALLONES DIÛRNES

Durant sis mesos de l'any 2000 s'ha fet un seguiment de les papallones diürnes que es poden trobar a la Reserva de Fauna Salvatge i el seu entorn, aquest estudi s'engloba dins del "Butterfly Monitoring Scheme a Catalunya" que en l'actualitat té trenta-cinc estacions una de les quals és aquesta.

Els objectius d'aquest projecte són proporcionar informació d'àmbit regional dels canvis que experimenten les poblacions de papallones i determinar l'impacte que suposen sobre les comunitats lepidopterològiques els diversos factors que actuen a àmbit local. A l'estudi hem dividit l'itinerari al voltant de la Reserva (d'un quilòmetre i mig aproximadament) en sis transectes per determinar quins són els més interessants per les poblacions de papallones. L'estudi va començar la primera setmana de març i es va estendre fins l'última de setembre; setmanalment es realitza l'itinerari apuntant totes les papallones que es veuen (en alguns casos es capturen per poder determinar l'espècie a la que pertanyen, seguidament s'alliberen). En total es van detectar 1.573 papallones de 20 espècies diferents i 23 papallones no identificades.

El moment àlgid de les poblacions de papallones va ser la primera setmana de juny, en la qual es van arribar a comptabilitzar 130 papallones de 10 espècies diferents, mentre que en l'última setmana d'agost sols es van veure 9 papallones de dues espècies diferents. Per abundància les espècies més importants són *Artogeia rapae* amb 587 observacions (37%), *Pararge aegeria* amb 441 observacions (28%) i *Pontia daplidice* amb 138 observacions (9%). El 26% restant queda repartit entre les 17 espècies restants i un gairebé un 2% no identificat.

❑ Polls d'òlibes dins de la caixa niu

ESPÈCIE	MARÇ	ABRIL	MAIG	JUNY	JULIOL	AGOST	SETEMBRE
<i>Artogeia rapae</i>	73	45	230	112	72	34	21
<i>Cacyreus marshalli</i>		3	3				
<i>Carchadorus alceae</i>			9	36	9	5	
<i>Colias crocea</i>	8		1	2		1	
<i>Cyntihia cardui</i>	1						
<i>Glaucopsyche alexis</i>						1	
<i>Gonepteryx rhamni</i>	1						1
<i>Lasiommata megera</i>				5	4		
<i>Leptidia sinapis</i>	1						
<i>Lycaema phaeas</i>	1		21	31	19	5	
<i>Papilio machaon</i>	1	1	3	11			
<i>Pararge aegeria</i>	57	53	100	109	56	33	33
<i>Pieris brassicae</i>	19	7	5	4			12
<i>Polymatus icarus</i>		1	14	38	35	6	
<i>Pontia daplidice</i>	5	17	44	14	43	13	2
<i>Pseudophilotes barbagiae</i>						1	
<i>Satyrrium esculi</i>				3			
<i>Thymelicus acteon</i>				31	2		
<i>Vanessa atalanta</i>	1	3	1		1		
<i>Vanessa cardui</i>		17	9	2			5
Sp.	12	9	1			1	

Per zones, la que presenta més abundància (28% de les observacions) és l'espai que transcorre pel costat dels camps de conreu (a l'est), des de la zona de les oliveres fins al pont del Camí de les Bruixes. Mentre que el que presenta el menor nombre d'observacions (9%) és el que transcorre al costat del tancat del càmping fins a la platja. Aquest estudi s'ha dut a terme gràcies a la inestimable feina dels voluntaris.

ELS VALORS NATURALS DE LA DESEMBOCADURA DEL GAIÀ

Creiem que per a tenir una visió més completa de la Reserva es fa necessària una aproximació als valors naturals que caracteritzen aquest espai. És per aquest motiu que a continuació trobareu desglossats en dos apartats la flora i la fauna del riu en el seu tram final.

LA FLORA

La vegetació de l'espai està constituïda per diverses comunitats vegetals que ocupen ambdós costats de la llera del riu. Pel que fa al tram del riu més allunyat del mar, hi trobem

□ Dibuix de la Reserva de Fauna Salvatge (autor: Joan Carles Blanch)

□ Un dels rètols de l'itinerari de la Reserva de Fauna Salvatge

un retall del bosc de ribera característic dels rius mediterranis, dominat per l'àlber (*Populus alba*). L'acompanyen dues altres espècies com són el freixe de fulla petita (*Fraxinus angustifolia*) i l'om (*Ulmus minor*).

El tram mitjà de la Reserva l'ocupa, d'una forma quasi exclusiva, el canyar (*Arundini-Convolvuletum sepium*), encara que hi podem observar algun peu aïllat de freixe. La canya (*Arundo donax*), una espècie d'origen exòtic, és la espècie dominant d'aquesta comunitat vegetal. Al canyar no hi podem trobar gaires espècies, tret de la corretjola gran (*Convolvulus sepium*), una liana de flors grans i blanques, o alguna altra planta enfiladissa.

Quan el Gaià fa els últims esforços per arribar fins a mar, la vegetació de la riba pren un nou aire. El canyissar característic de les aigües dolces del litoral ocupa les vores fins arran de la platja de Tamarit. L'espècie més característica d'aquesta comunitat vegetal és el canyís (*Phragmites australis*), una planta de tija llarga i prima, coronada al capdamunt amb un plomall. En certs indrets del riu on el nivell de l'aigua no és important, acompanyen al canyís diverses espècies com ara la boga (*Typha angustifolia*), la jonça d'estany (*Schoenoplectus lacustris*), el lliri groc (*Iris pseudacorus*), el plantatge d'aigua (*Alisma plantago-aquatica*) i la salicària (*Lythrum salicaria*).

En aquests espais també hi trobem tota una sèrie de plantes que caracteritzen aquest espai. Són comuns el jonc boval (*Scirpus holoschoenus*), la menta borda (*Mentha rotundifolia*) i espècies pròpies de la bardissa de les vores de camins i conreus com ara l'esbarzer (*Rubus*

❑ Vista parcial de la Reserva

ulmifolius), l'arç blanc (*Crataegus monogyna*), roser (*Rosa sempervirens*), l'heura (*Hedera helix*) o la ridorta (*Clematis flammula*).

Per a tancar aquest espai de vegetació, volem destacar els diversos arbres que ocupen la riba i l'entorn de la Reserva.

Arbres i arbusts característics de la Reserva

NOM COMÚ	NOM CIENTÍFIC
Àlber	<i>Populus alba</i>
Freixe de fulla petita	<i>Fraxinus angustifolia</i>
Om	<i>Ulmus minor</i>
Magraner	<i>Punica granatum</i>
Gatell	<i>Salix atrocinerea</i>
Lledoner	<i>Celtis australis</i>
Baladre	<i>Nerium oleander</i>
Arç blanc	<i>Crataegus monogyna</i>
Tamariu	<i>Tamarix gallica</i>
Murtra	<i>Myrtus communis</i>
Pi blanc	<i>Pinus halepensis</i>
Alzina	<i>Quercus ilex</i>

FAUNA

En total s'ha detectat a l'espai la presència regular de 130 espècies de vertebrats de les 244 constatades en tota la conca del riu Gaià. Solé, J. (1992). En un estudi recent, s'ha detectat la presència de més de 80 espècies d'ocells diferents. Faunísticament és destacable la gran quantitat de petits ocells que viuen en els diversos indrets que els ofereix aquest espai natural. Són molt comunes les futes (*Phylloscopus collybita*) les mallerengues (*Parus* sp.) i el repicatalons (*Emberiza schoeniclus*). Mentre que hi ha espècies com la gallineta o polla d'aigua (*Gallinula chloropus*) i el cabusset (*Tachybaptus ruficollis*) que viuen tot l'any a la Reserva, d'altres espècies com el blauet (*Alcedo attis*) o el martinet menut (*Ixobrychus minutus*) només hi crien i d'altres com ara l'ànec coll-verd (*Anas platyrhynchos*) o l'agró roig (*Ardea purpurea*) que només s'aturen uns dies en els seus llargs viatges migratoris.

Pel que fa als mamífers, en podem destacar la gran quantitat de talpons (*Microtus duodecimcostatus*), la gran densitat de conills (*Oryctolagus cuniculus*) i la presència quasi anecdòtica de la guineu (*Vulpes vulpes*), el toixó (*Meles meles*) o l'erició clar (*Erinaceus algirus*). També hem de destacar la presència fins fa un any de nombrosos esquiroles a la pineda de pi blanc que trobem a la desembocadura del riu. A causa de l'ocupació en aquests terrenys per part del càmping, hem pogut constatar un important descens de la població d'aquest animal, així com en moltes espècies d'ocells que viuen en ecosistemes forestals.

Els amfibis són molt abundants a la Reserva. Alguns dels més característics són el gripau d'esperons (*Pelobates cultripes*) i la reineta (*Hyla meridionalis*). De rèptils, podem trobar alguna bivia (*Chalcides chalcides*) i la serp d'aigua (*Natrix maura*).

Amfibis i rèptils que viuen a la Reserva

NOM COMÚ	NOM CIENTÍFIC
Reineta	<i>Hyla meridionalis</i>
Gripau d'esperons	<i>Pelobates cultripes</i>
Gripau corredor	<i>Bufo calamita</i>
Serp d'aigua escurçonera	<i>Natrix maura</i>
Serp verda	<i>Malpolon monspessulanus</i>
Vidriol	<i>Anguis fragilis</i>
Bívia	<i>Chalcides chalcides</i>
Granota verda	<i>Rana perezi</i>

LA COORDINADORA SALVEM EL GAIÀ

La Coordinadora Salvem el Gaià (CSG) agrupa una sèrie d'entitats que treballen per la recuperació del riu Gaià. Va néixer a principis del 1999 i es va donar a conèixer en un acte a l'embassament del Catllar, coincidint amb el Dia Mundial de l'Aigua. L'acte va consistir en la lectura d'un manifest, l'alliberament de fauna autòctona i una caminada pel llit del riu fins la desembocadura.

Són moltes les entitats i institucions que d'una manera o altra s'han mobilitzat per trobar solucions a la principal problemàtica del Gaià: la manca de cabal en els onze quilòmetres del tram final. Per primera vegada i durant aquests dos anys, els mitjans de comunicació i els veïns i veïnes de la comarca n'han parlat molt, i les administracions han començat a posar fil a l'agulla, sobretot gràcies a la suma d'esforços que ha suposat la creació de la Coordinadora. Les impulsores de la Coordinadora van ser persones vinculades a entitats dels pobles del Baix Gaià, concretament d'Altafulla, la Riera de Gaià i Torredembarra. Però sobretot cal tenir en compte la gran importància de la gent que a títol individual s'ha anat sumant a la iniciativa i ara treballa dins de la Coordinadora. Inicialment es va redactar un manifest pel cabal ecològic i les diverses problemàtiques que afecten al Gaià, al qual ja s'han adherit més de 50 entitats, Ajuntaments, col·lectius, etc. i fins ara s'han recollit més de mil cinc-cents signatures.

Quan baixi aigua pel Gaià només haurem assolit un dels objectius i encara quedaran moltes actuacions per a realitzar. Cal tenir en compte que la desembocadura és una Reserva de Fauna Salvatge i que dins del tram final del Gaià existeixen diferents espais on l'ecosistema del bosc de ribera encara hi és present.